

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlášené: 20.07.1948

Časová verzia predpisu účinná od: 01.01.1949

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

174

ZÁKON

ze dne 30. června 1948

o zrušení domovského práva.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

(1) Domovské právo se zrušuje.

(2) Místní národní výbory uzavřou ke dni 31. prosince 1948 seznamy osob, které měly v tento den v obci domovské právo, a bezpečně je uschovají.

(3) Do nové úpravy předpisů, které navazují na domovské právo, jest zatím postupovati podle ustanovení dále uvedených.

§ 2

(1) Pokud podle platných předpisů je pro československé státní občanství rozhodné domovské právo, zjišťuje se toto právo dosavadním způsobem.

(2) Poslední domovská obec je povinna podle příslušných předpisů, pokud nebyly dotčeny předpisy o národním pojištění, i nadále poskytovat sociální zaopatření tomu, kdo má v den 31. prosince 1948 na ně nárok. Vznikne-li nárok na sociální zaopatření až po tomto dni, je povinna opatřovati chudého obec bydliště, a není-li takové obce, obec pobytu. Sociální zaopatření československých státních občanů bydlících v cizině přejímá stát, a to v rozsahu a způsobem, které určí nařízením ministr sociální péče v dohodě s ministry financí a zahraničních věcí.

(3) Je-li podle ustanovení nadační listiny domovské právo v určité obci podmínkou pro propůjčení nadace, nastupuje na místo této podmínky podmínka československého státního občanství a bydlení v oné obci, dokud změnou nadační listiny nebude jinak stanoveno. Nároky na nadační požitky přiznané podle ustanovení nadační listiny na podkladě domovského práva zůstávají však nedotčeny; osobám, jimž na podkladě tohoto práva byly nadační požitky přiznány na omezenou dobu, lze tyto požitky v odůvodněných sociálních případech přiznati i po uplynutí stanovené doby, jsou-li u nich splněny ostatní podmínky podle nadační listiny.

(4) Ve všech ostatních případech se podmínka domovského práva, kterou podle některého předpisu je vázáno určité oprávnění, nahrazuje podmínkou československého státního občanství.

§ 3

Předpisy o přípravných odvodních pracích, o evidenci pro účely vojenské a o příslušnosti úřadů a orgánů ve věcech vojenských zůstávají nedotčeny. Domovským právem podle těchto předpisů se rozumí poslední domovské právo před účinností tohoto zákona.

§ 4

(1) Vypovídací právo obcí podle obecních zřízení zaniká.

(2) Rovněž zaniká právo vyhoštění a odstrčení do domovské obce podle hnaneckých předpisů.

§ 5

Zrušují se všechny předpisy, které tomuto zákonu odporují.

- a) čl. II a III zákona ze dne 5. března 1862, č. 18 ř. z., jímž se vyměřují základní pravidla, podle nichž se mají uspořádati záležitosti obecní;
- b) zákon ze dne 3. prosince 1863, č. 105 ř. z., jímž se pořádají záležitosti domovské;
- c) zákon ze dne 5. prosince 1896, č. 222 ř. z., jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 3. prosince 1863, č. 105 ř. z., kterým byly uspořádány záležitosti domovské;
- d) § 11 českého, § 11 moravského a § 10 slezského obecního zřízení;
- e) §§ 5 až 18 zák. čl. XXII/1886 (obecního zřízení);
- f) § 17 zákona ze dne 4. května 1926, č. 87 Sb., o podomním obchodu, avšak jen, pokud jde o přiznání úlev pro nastoupení a provozování podomního obchodu osobám, které měly nebo mají v některé obci chudých krajů odvozeně nabyté domovské právo a v ní trvale bydlí.

§ 6

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1949; provedou jej ministři vnitra a sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

Erban v. r.

